

[Aksel Larsen.]

kostningsstigninger, og der er, det må erkendes, intet andet forslag eller nogen anden idé fremkommet, som sammen med avancestoppet vil kunne virke lige så effektivt som arbejdernes afkald på en dyrtidsportion. Isoleret vil dette imidlertid kun give en korttidsvirkning; der må mere til.

Hvis det ved lov skal bestemmes, at en dyrtidsportion skal bortfalde; må det imidlertid overvejes, om ikke mangler og skævheder bør rettes. Bortset fra enkelte fag, hvor dyrtidsreguleringen er indregnet i akkorderne, er timetillægget pr. portion for voksne arbejdere 20 øre. For de lavtlønnede spiller disse 20 øre en større rolle end for de højtlønnede. Det må overvejes, om der ikke på en eller anden måde kan kompenseres for dette. Hvad kvinderne angår, er de jo nået op på samme timetillæg som mændene, men de har, så vidt jeg er orienteret, et efterslæb i forhold til mændene på akkurat 20 øre pr. time. Hvis man kunne undtage dem fra portionens bortfald, ville dette efterslæb jo være indhentet.

Søfolkene har et særligt problem. I udenrigsfart er deres hyre mindre værd, de får altså ved devalueringen en direkte lønreduktion. Når vi nu lovgiver på hele dette område, bør vi utvivlsomt tage hensyn til dette forhold. Der består vel den mulighed, at man kan sikre danske søfolk på danske skibe en særlig omregningskurs for valuta, men dette er måske for kompliceret, eller der kan ydes compensation via sømandsskatten. I betragtning af de betydeligt bedrede fragtrater, Suezkanalens lukning og andre forhold har medført, synes det dog enklere og mere nærliggende, når man nu griber ind i overenskomsten, at sikre søfolk i udenrigsfart et passende løntillæg, der kan kompensere for kroneferringelsen. Der synes jo enighed om, at landbruget må have visse kompensationer; så må man erkende, at det bør søfolk i udenrigsfart også have. Jeg ved, at der forhandles mellem søfolkenes organisationer og handelsministeren om hele dette spørgsmål, men hvis lovgivningsmagten skal ind i billedet, burde det ske samtidig med behandlingen af lovforslaget her.

Lovforslaget om engangsskatten er der ikke meget at sige om. Det giver jo ikke nogen matematisk retfærdighed eller lige-

lighed, men af en generel ordning at være synes det at fordele byrderne så rimeligt som vel på nogen måde muligt. Jeg har også respekt for den måde, hvorpå man fra ministerens side har kunnet fastsætte skattetilsvaret, så der bliver en gennemsnitlig balance med den byrde, man pålægger lønmodtagerne, samtidig med at staten får de fornødne midler til rådighed.

Jeg har naturligvis hørt på de kritiske bemærkninger, der er fremkommet fra de to foregående ordføreres side, og der er et ganske bestemt spørgsmål her, vi kan drøfte i et udvalg, men i det store og hele så synes jeg, at finansministeren har løst den bundne opgave ganske godt.

Om lovkomplekset — for det har man vel lov til at kalde det — er der i øvrigt det at sige, at det synes at byde på en løsning af den opgave, der umiddelbart trænger sig på: at modvirke pris- og omkostningsstigninger og derved give grundlag for, at vi får mindst mulig skade og størst mulig gavn af devalueringen. Men det løser, som jeg tidligere har sagt, ikke problemerne på længere sigt, og kun hvis man forudser og forbereder egnede økonomiske foranstaltninger med langtid- og varig virkning, er der god begrundelse for lovforslagenes gennemførelse.

Det er nødvendigt, at avancestoploven følges op af en permanent udbygning af pris- og avancekontrollen. De oplysninger, hr. Banke fra monopoltilsynet netop har givet om, hvordan der er gennemført ret betydelige og uberettigede prisforhøjelser samtidig med momsens ikrafttræden, viser med al ønskelig tydelighed, at noget sådant er nødvendigt. Vi forventer, at regeringen kan give tilsagn om, at en sådan udbygning vil komme.

En af de væsentligste inflationskilder har, navnlig siden jordlovene faldt ved folkeafstemningen i 1963, været stigningen i jord- og ejendomspriserne. Det kan forhåbentlig forventes, at regeringen vil fremskynde arbejdet med forslag til nye jordlove, og sådanne nye jordlove vil naturligvis kunne bidrage til at standse denne uheldige udvikling. Der bør imidlertid med meget snarlig virkning gennemføres noget, der, hvad jordpriserne angår, kan svare til avancestoploven, sådan at devalueringen ikke bundfælder sig i stigninger i jord-